

παρεῖχον βεβαίως πολλήν εὐχαρίστησιν εἰς τὰ ἑλλη-
νόπαιδα, κατὰ τὸν χειμῶνα· ἀλλ' ὅμως δὲν δύνανται
νὰ παραβληθῶσι μὲ τὰς ἀπολαύσεις καὶ διασκεδάσεις,
τὰς ὁποίας τὸ θερμὸν καὶ εὐήλιον κλίμα τῆς Ἑλλάδος
παρέχει. Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐπὶ ἐξ' καὶ ἐπέκεινα μῆνας τὸ
πᾶν καλύπτεται ὑπὸ χιόνος καὶ πάγου, ἐν ᾧ ἐν Ἑλ-
λάδι οἱ ἀγροὶ εἶναι καταπράσινοι καὶ τὰ ἄνθη στολίζου-
σι τὰς κοιλάδας καὶ τοὺς λόφους μας καὶ κατ' αὐτὸν
τὸν Ἰανουάριον μῆνα, ὁ δὲ ἥλιος διὰ τῶν λαμπρῶν
καὶ θερμῶν αὐτοῦ ἀκτίνων θερμαίνει καὶ ζωογονεῖ
τὸ πᾶν.

Ὁ οὐράνιος ἡμῶν πατὴρ ἐν τῇ ἀπείρῳ αὐτοῦ σο-
φίᾳ καὶ ἀγαθότητι ἔχει διανεῖμει τὰς εὐλογίας του
καθ' ὅλην τὴν γῆν, ὥστε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων νὰ
εὐρίσκωσι εὐχαρίστησιν καὶ θυμηδίαν ἐφ' ὅλου τοῦ
προσώπου τῆς γῆς.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙΣ.

Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται καὶ αἱ ἀναγνώστριά μας θὰ
γείνωσι μετ' ὀλίγον, ἂν ζήσωσι, πατέρες καὶ μητέρες
οἰκογενειῶν—οἰκοδεσπότης καὶ οἰκοδέσποινα, ἐπὶ κε-
φαλῇς τῶν οἰκιακῶν τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν συνι-
στόντων τὰς οἰκογενείας τῶν προσώπων.

Εὐπρέπεια, τάξις καὶ καλλισοθηρία εἶναι στοιχεῖα,
ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήρτηται κατὰ μέγα μέρος ἡ οἰκιακὴ
εὐχαρίστησις τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, εἶναι πράγ-
ματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀγοράζονται διὰ χρημάτων, οὐδὲ
ἀποκτώνται διὰ τῆς προαγωγῆς ἡμῶν εἰς ὑψηλὰ πολι-
τικά ἀξιώματα — διότι βλέπομεν καθ' ἑκάστην οἰκίαν
μεγαλοπρεπεῖς, μὲ πολυτελεῆ σκευὴ καὶ λαμπρὰ ἐπι-
πλα στερουμένας τῶν στοιχείων τούτων, τὰ ὁποῖα κά-
μουσι τὸν οἶκον ἀληθῶς εὐχάριστον.

Εἶναι ἕξεις, αἷτινες μορφώνονται δι' ἀσκήσεως κατὰ
τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν ἡλικίαν, καὶ διαχέουσι τὴν
γλυκεῖαν καὶ εὐχάριστον αὐτῶν ἐπιρροὴν ἐπὶ πάντας
τοὺς εἰς τὴν οἰκίαν.

Εἶναι σπουδαιότατον λοιπὸν, ἰδίως διὰ τὰ κοράσια,
νὰ ἀρχίζωσι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας νὰ γυμνάζωνται εἰς
τὴν τάξιν — «Ἐκαστον πρᾶγμα εἰς τὸν τόπον του,
καὶ ἕκαστος τόπος διὰ ἐν πρᾶγμα,» ἐδογματίζεν ὁ
περίφημος Φραγκλῖνος—Εἰς τὴν *Εὐπρέπειαν*, οὐχὶ εἰς
τὴν πολυτέλειαν, οὐχὶ εἰς τὴν ἐπίδειξιν, ὅπως δυστυχῶς
εἶναι μεταξύ μας, ἀλλ' εἰς ὅτι εἶναι εὐπρεπές, ἂν καὶ
εἶναι λιτὸν καὶ εὐθηνὸν — Εἰς τὴν αἰσθησιν τοῦ καλοῦ
τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ πραγματικοῦ, οὐχὶ τοῦ κατὰ φαντα-
σίαν, ἢ τοῦ κατὰ τὸν συρμὸν.

Ἡ Γυνή, ἥτις ἔχει τὰ προτερήματα ταῦτα, ἔχει
μορφώσει εἰς ἑαυτὴν τὰς ἕξεις ταύτας, εἶναι πηγὴ ἀφά-
του εὐχαριστήσεως εἰς τὸν σύζυγον, τὰ τέκνα καὶ ὅλους
τοὺς ἐπισκεπτομένους τὸν εὐτυχῆ οἶκόν της.

Τοιαύτας μητέρας ἀπαντᾷ τις πολλὰς ἐνταῦθα, ἐν Ἀ-
μερικῇ, ὅπου ἡ ἀνατροφή τῶν τέκνων εἶναι εὐαγγελικὴ
καὶ τοιαύτη, ὥστε νὰ καθιστᾷ αὐτὰ, διὰ γείνωσι σύζυγοι
καὶ μητέρες, πηγὰς ἀνεξαντλήτου εὐχαριστήσεως εἰς
τοὺς περὶ αὐτάς. Ἔως πότε ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες θὰ ἀκο-
λουθώμεν τὸν συρμὸν τῆς διεφθαρμένης γαλλικῆς ἀ-
νατροφῆς;

ΚΟΝΔΩΡ.

(Διὰ τὴν ἐφ. τῶν Παίδων.)

Οὗ τω πως καλεῖται τὸ πτηνόν, τὸ ὁποῖον παρίστα-
ται ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκονογραφίᾳ, καὶ τὸ ὁποῖον ἔ-
νεκα τοῦ τεραστίου αὐτοῦ μεγέθους καὶ τῆς τόλμης
δικαίως θεωρεῖται ὁ βασιλεὺς πάντων τῶν ἀρπακτι-
κῶν πτηνῶν. Τὸ πτηνὸν τοῦτο εὐρίσκεται ἐφ' ὅλης
τῆς σειρᾶς τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἄνδεων, καὶ ἴσεται ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεμονωμένον ὑπεράνω τῶν νεφῶν
καταβαῖνον εἰς τὰς πεδιάδας μόνον διὰν προτίθετα
νὰ προσδάλῃ πρὶόβατον, ἢ μοσχάριον, ἢ καὶ ἐξ αὐτῶν
τῶν ἀγρίων παῖδά τινα.

Τὸ σῶμα τοῦ Κόνδορος ἔχει μῆκος 1—2 μέτρων, αἱ δὲ πτέρυγες αὐτοῦ, ὅσας εἶνε τετανοσμέναι, ὑπερβαίνουναι τὰ 4 μέτρα. Ὁ περίφημος περιηγητὴς Οὐμβόλδος (Humboldt) βεβαιώνει ὅτι τὰ πτερά τοῦτου εἶναι πολλάκις τοσοῦτον πυκνὰ, ὥστε ἄπασαι αἱ κατ' αὐτῶν ριπτόμεναι σφαῖραι οὐ μόνον δέν τα διατροπῶσιν ἀλλὰ καὶ ἀντανακλῶνται μετὰ θαυμασίας ταχύτητος.

Ὁ Κόνδωρ ἀντέχει πάρα πολὺ εἰς τὴν πείναν· βεβαιώνεται δὲ ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Χιλῆς ὅτι συλληφθεὶς δύναται νὰ μένῃ νῆστις ἐπὶ 30 ἡμέρας!!

— Ἀλλ' ἂν οὗ τὸ πτηνὸν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ φρονεθῇ δι' ὅπλου, τίνι τρόπῳ συλλαμβάνειν αὐτὸ οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων καὶ βλέπουν ὅτι τῷ ὄντι ζῇ τριάκοντα ἡμέρας ἄκιστος; — πῶς δὲ ν' ἀνακράξωσι πολλοὶ τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων—Καὶ μήπως τάχα, μικροῖ μου ἀναγνώσται, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συλληφθῇ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον; Ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὸν ἄνθρωπον νοῦν, διὰ τῆς καλῆς χρήσεως τοῦ ὁποίου νὰ δύναται οὗτος νὰ ὠφεληται ἐξ αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτου εἶνε χρέος παντὸς ἀνθρώπου νὰ ἐξαρκῇ αὐτὸν πάντοτε, καὶ νὰ μὴ τὸν ἀφίη ἡ παντάπασιν νὰ παραδίδηται εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἥτις οὐ μόνον αὐτὸν ἐξαχρεώνει ἀλλὰ καὶ τὸν Παντοδύναμον καὶ Πάνσοφον θωρητὴν τοῦτου κατασχίνει. Τὴν διανοητικὴν λοιπὸν ταύτην δύναμιν ἐπωφελῶς μεταχειρισθέντες οἱ ἄνθρωποι ἐπενόησαν τὸν ἀκόλουθον τρόπον πρὸς σύλληψιν τοῦ Κόνδορος.

Γνωρίζοντες ὅτι οὗτος εὐαρεστεῖται εἰς τὴν ἀποφορὰν τὴν ἐκπεμπομένην ἐκ τῶν θνησιμαίων ζώων, ῥίπτουσιν εἰς κοιλάδα, κεκλεισμένην πανταχόθεν δι' ὑψηλῶν φραγμάτων, πληθύν μυδαλείων (βρωμισμένων ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν) ζώων, ἡ ὁσμὴ τῶν ὁποίων πάραυτα ἔλκει αὐτόν. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι ὑπὲρ τὸ μέτρον ἀδυσχάρος, τρώγει τόσον πολὺ ὥστε μετὰ ταῦτα δὲν δύναται νὰ πετάξῃ. Τότε λοιπὸν ἐξέρχονται οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῆς κρύπτης των καὶ, ἂν οὗ ἐπὶ ἄρκετὴν ὥραν τὸν καταδιώξωσι, τὸν συλλαμβάνουν διὰ βρόχων (μὲ θηλιάς.)

Ὅσοι τῶν μικρῶν μου ἀναγνωστῶν εὐτυχίσωσιν ποτὲ νὰ μεταδῶσιν εἰς Παριζίους, ἃς ἐπισκεφθῶσι τὸν περίφημον βρετανικὸν κήπον, καὶ ἐκεῖ θὰ ἴδωσιν ἐντὸς κλωβίου τὸν βασιλέα τοῦτον τῶν ἀρπακτικῶν πτηνῶν μὴ ἀπειλοῦντα πλέον, ἀλλ' ὑποφέροντα μετὰ καρτερίας ἀξιοθαυμάστου τὴν δυστυχίαν του.

Εἴθε οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται καθ' ὅλας τὰς περιπετείας τοῦ βίου αὐτῶν νὰ μιμῶνται τὸ τελευταῖον τοῦτο παράδειγμα τοῦ Κόνδορος!

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΕΡΕΙΠΙΑ. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων εἰκὼν τις παριστώσα ἐρείπια, ἡγουν χαλάσματα. Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων πιθανὸν νὰ μὴ ἐνόησαν τὸ μυστήριον τῆς εἰκονογραφίας ταύτης, ἂν καὶ τοῖς ἐδόθη μικρά τις νύξις περὶ τούτου, διὰ τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν νὰ τοὺς βοηθῇσωμεν πρὸς λύσιν αὐτοῦ.

Λοιπὸν διὰ νὰ ἴδῃτε ὁποῖαν μορφήν ἡ εἰκονογραφία αὕτη παριστᾷ, στρέψατε τὸ πρὸς τὴν δεξιάν σας χεῖρα μέρος τῆς πρὸς τὰ ἄνω καὶ τότε θεωρήσατε αὐτὴν προσεκτικῶς ἐπὶ τινα λεπτὰ τῆς ὥρας, καὶ ἡ μορφή ἐκείνη θέλει σᾶς γαίνει καταφανή.

— Ὅστις δὲν πίνει ποτὲ, ποτὲ δὲν θὰ γαίνῃ μέθυσος — ὅστις ὅμως πίνει ἐνίοτε δυνατόν νὰ κατασταθῇ τοιοῦτος.

— Ὅστις ποτὲ δὲν πηγαίνει εἰς μέρος ὅπου παίζουν χαρτὰ, ποτὲ δὲν θὰ παίξῃ, — ὅστις δὲ ποτὲ δὲν παίζει, οὐδέποτε θὰ χάσῃ.

— Ὅστις ὅμως ὑπάγει εἰς τοιοῦτον μέρος ἔστω καὶ διὰ νὰ ἴδῃ μόνον, δυνατόν νὰ παίξῃ — ὅστις δὲ παίζει, βεβαίως θέλει χάσῃ.

Προσέχετε, λοιπὸν, μικροῖ μου φίλοι εἰς τὰ πρῶτα βήματά σας πρὸς τὴν κακὴν ὁδὸν, καὶ ποτὲ μὴ ἐντρέπεσθε νὰ εἴπητε ἀποφασιστικῶς, ὅχι!

 Ὅσοι τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις συναδελφῶν ἀναγγεῖλωσι διὰ τῆς ἐφημερίδος των τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων, θέλουσι λαμβάνειν τὸ φύλλον δωρεάν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐπ' αὐτῆς πεφωτισμένη καὶ ἀμερόληπτος κρίσις των θέλει χρησιμεύσει πρὸς βελτίωσιν τοῦ μικροῦ τούτου φύλλου.

Ὁ Συντάκτης Μ. Α. ΚΑΛΟΠΘΑΚΗΣ.